

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7797/2023
22.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића, Мирјане Андријашевић, Весне Мастиловић и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Франц Бранко Бутолен, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, коју заступа Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3057/22 од 17.11.2022. године, у седници одржаној 22.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3057/22 од 17.11.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3057/22 од 17.11.2022. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3057/22 од 17.11.2022. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе парничних странака и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 25299/20 од 23.03.2022. године, у ставу другом, трећем, четвртном, петом и шестом изреке, којом је одбијен предлог за застој и прекид поступка и обавезана тужена да тужилци за период од 01.05.2017. године до 30.06.2021. године, на име неисплаћених инвалиднина исплати појединачне месечне новчане износе са законском затезном каматом од доспелости до исплате, одбијен као неоснован тужбени захтев којим је тужилца тражила да за период од 01.03.1999. године до 30.04.2017. године, на име неисплаћених инвалиднина исплати појединачне новчане месечне износе са законском затезном каматом од доспелости па до исплате, обавезана тужена да тужилци накнади трошкове парничног поступка у износу од 70.500,00 динара са законском затезном каматом почев од наступања услова за извршење до исплате, одбијен као неоснован захтев тужилце у делу који се односи на затезну камату на трошкове парничног поступка од дана пресуђења до исплате. Ставом

другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Правноснажном пресудом, применом материјалног права из одредби чл. 172, 186. и 277. Закона о облигационим односима, обавезана је тужена да тужиљи накнади штету у висини појединачних месечних износа неисплаћене инвалиднине, за период од маја 2017. године закључно са јуном 2021. године, са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног месечног износа до исплате, која је утврђена на основу економско финансијског вештачења. Ово због тога што је тужиљи решењем СО Призрен, Одељења за друштвене делатности од 27.03.1995. године признато право на породичну инвалиднину по основу смрти покојног супруга ББ признатог мирнодопског војног инвалида шесте групе са 60% инвалидитета, коју је тужена редовно исплаћивала тужиљи до марта 1999. године. На тај начин тужена је без правног основа и оправданог разлога, незаконитим радом својих органа поступила супротно одредбама Закона о основним правима бораца, војних инвалида и палих бораца, („Службени лист СРЈ“ бр 24/98, „Службени гласник РС“ бр 101/2005 ... 111/2009) и повредила тужиљи право на мирно уживање имовине прокламовано чланом 1. Протокола 1. уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване одлуке нижестепених судова, Врховни суд је оценио да пресуђењем у овој парници није одступљено од судске праксе по питању израженог правног схватања да основ потраживања неисплаћених месечних износа инвалиднине по својој правној природи није исплата повремених потраживања, већ накнада штете у смислу члана 172. Закона о облигационим односима, у ком случају камата тече од дана доспећа сваког појединачног износа на основу члана 186, у вези члана 277. Закона о облигационим односима. Из наведеног разлога, по оцени Врховног суда, не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса, у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе нити постоји потреба новог тумачења права, па је применом члана 404. ЗПП одлучено као у ставу првом изреке овог решења.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија тужене није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 29.06.2022. године, вредност предмета спора је износ од 499.140,96 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе (1 евро = 117,4284 динара) представља динарску противвредност 4.250,60 евра.

Како вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан преиначена тужбе, ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**